

[Aage Andersen]

udbetalt her og nu, og helt i overensstemmelse med almindelig sædvane har de partier, som var enige om at gennemføre den pågældende lovgivning, afvist en sådan her-og-ny-udbetaling. Derfor må det nok forekomme lidt overraskende, at de konservative, som i høj grad har været part i sagen, nu melder sig i rækken af dem, der ønsker at få disse midler udbetalt til andet end det oprindelige formål. Det forekommer mig, at det konservative folkeparti med dette forslag åbner muligheder for udbetalinger fra dyrtidsfonden i en lang række tilfælde, som ikke har noget med pensionsformål og for så vidt heller ikke med beskæftigelsesfremmende formål at gøre.

Vi kan således, hvis forslaget vedtages, forudse, at der skal ske udbetaling i en lang række situationer, som alene kendetegnes ved, at de pågældende flytter fra én bolig til en anden. Dertil kommer, at man, såfremt der åbnes for denne mulighed, kan stille spørgsmålet: hvorfor bør der så ikke også ske udbetaling i tilfælde af etablering som selvstændig, påbegyndelse af et uddannelsesforløb osv.?

Det kan uden videre fastslås, mener jeg, at den udvikling, som jeg her skitserer, aldrig nogen sinde har været hensigten med dyrtidsfonden. Lønmodtagerne og samfundet er bedst tjent med, at loven om Lønmodtagernes Dyrtidsfond fortsat holdes i den vedtagne form, og jeg skal derfor på vegne af min gruppe afvise det af det konservative folkeparti stillede forslag.

Enggaard (V):

Det vil være kendt, at venstre allerede ved tidligere lejligheder har givet udtryk for, at lønmodtagernes midler i dyrtidsfonden burde kunne udbetales til nogle angivne formål, såsom at fremme opsparingen og øge mængden af risikovillig kapital og på den måde være med til at give mulighed for at sprede ejendomsretten, men baseret på individuel ejendomsret og med et klart opsparringsfremmende sigte. Det synspunkt lægger venstre megen vægt på, at derfor vil det ikke kunne forbavse, at vi godt kan følge en del af tankegangen i det forslag, som ligger her.

Men jeg må ligesom den socialdemokratiske ordfører alligevel stilfærdigt udtrykke min forbavelse over, at forslaget her i dag kommer netop fra det konservative folkepar-

ti. For hvis man erindrer de politiske begivenheder i august 1976, da der blev indgået et forlig omkring indefrysningen af dyrtidsportionerne, tror jeg ikke, det er forkert sagt, at dette forlig aldrig var blevet etableret uden det konservative folkepartis bistand, og de vilkår omkring dyrtidsfonden, som nu er etableret, har vel også deres rod i de forhandlingsvilkår, som ikke mindst det konservative folkeparti bidrog til ved den lejlighed. Jeg skal ikke bebrejde det konservative folkeparti, at det dengang bidrog på den måde, men så kunne man måske ønske, at der var lidt konsekvens mellem, hvad man dengang stod for, det forlig, man dengang indgik, og som man senere har påberåbt sig burde overholdes, og så muligheden for derudover at kunne disponere over den samme fond.

Lawaetz (FP):

Dette kan godt forekomme at være en lille sag, men der er alligevel nogle principielle ting i den, som også arbejdsministeren var inde på, og derfor vil jeg godt lige benytte lejligheden til at erindre om fremskridtspartiets stilling, dengang disse love blev til.

Vores indstilling var, at pengene skulle over i statskassen, og der var flere motiveringer: at vores gæld skulle betales med dem, at menneskene aldrig havde haft dem i hænderne, og endelig, at var de blevet udbetalt, var skatten trukket fra på den tid, så det måske var blevet begrænsede beløb.

Det blev vedtaget, at pengene skulle gå til pensionsformål. Så kan man måske sætte spørgsmålstegn ved, hvordan det ser ud for en på 20 år så langt fremme i tiden, når socialdemokratiet siden har indført socialindkomsten.

85 pct. af Danmarks befolkning er lønmodtagere, og vores ræsonnement var også, at disse 85 pct. alligevel kommer til at betale gælden på et eller andet tidspunkt; det motiverede også, at vores forslag i og for sig var vældig fornuftigt.

Nu har man bundet pengene, og det gjorde man naturligvis for at neddæmpe økonomien på den tid.

Ordføreren for socialdemokratiet var inde på investering og administration. Der er måske nogle, der ikke er så ovenud tilfredse med administrationen og investeringen; f.eks. er der måske nogle, der ikke havde